

Dagthema

Maandag 28 januari 2002

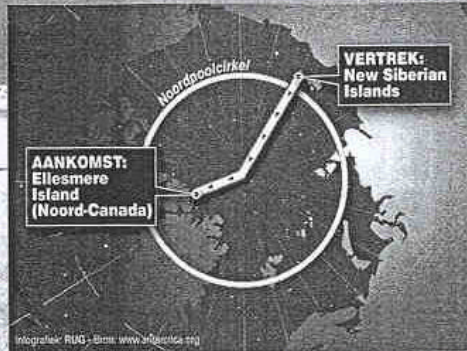
Goede kledij en materiaal zijn belangrijk

"Het geheim van goede kledij en materiaal zit vooral in de rijke ervaring die we onderhand hebben."

Gazet van Antwerpen

De eenzaamheid op het witte ijs is een van de hardste tegenstanders.

SINT-PETERSBURG - Na een voorbereiding van drie jaar beginnen Dixie Dansercoer (40) en Alain Hubert (48), een Vlaming en een Waal, volgende maand aan een uitdaging die nog nooit iemand aandurfde. Van Nieuw-Siberië te voet naar het hoge noorden van Canada, zo'n 2.400 km over de bevroren Poolzee. Wat gaan ze daar doen? Welke gevaren bedreigen hen? Wat eten ze al die tijd? Is het daar echt zo koud?

“Liefst morgen al weg”

Dansercoer en Hubert trekken itmaal over Noordpool

BOLSHOY ZELENETZ - Volgende week vliegt Alain Hubert et een Russisch Tupolev-toestel over de Nieuwe Siberische landen om de exacte plaats te bepalen waar hij en Dixie Dansercoer midden februari aan de grootste en zwaarste expeditie ooit beginnen. "Hoe langer we wachten, hoe meer ins op slecht ijs", zeggen de twee avonturiers.

Lierry Goeman

'roeger op het seizoen vertrekken niet omdat de dagen dan te kort n. Toch is niet het niet alleen het ijs var we bang voor zijn, ook voor ijsren. Die zullen zeker ons pad kruin. We kunnen alleen maar hopen dat op dat moment al gegeten hebben. nders hopen we ze te kunnen verjan met onze Magnumrevolver", zegt lain Hubert op het eiland Bolshoy zelenetz. Samen met Dixie Danser-

coer toonde hij er de afgelopen dagen midden op het Ladoga-meer, nabij de Golf van Finland, het expeditiemateriaal aan de pers en wilde vooral de journalisten eens laten voelen hoe koud het kan zijn tijdens zo'n expeditie over schuivend pakijns en langs grillige ijsbergen.

In het begin gemiddeld tussen -40° en -60°. Maar gaande weg zal het warmer worden, wat het gevaar groter maakt dat ze door het ijs zakken en kopje onder gaan.

De ijsvlakten waarop we met een grote helikopter die ons in Sint-Petersburg oppikte, worden gedropt zijn onnoemelijk mooi. Als het lawaai van de motoren is weggeëbd, hoor je enkel nog het gekraak van het ijs en even later het geschuifel van de latten onder de sledes en onder de voeten van Alain en Dixie. Nu zijn de sledes nog zo goed als leeg, maar dat zal anders zijn als ze echt vertrekken.

Duur project

"Vooral de eerste weken worden erg zwaar. Je lichaam moet zich nog aanpassen en we trekken een volle slede van 180 kilogram achter ons aan. Hoe langer de tocht duurt, hoe lichter de bagage en hoe warmer het wordt. Een goed vooruitzicht", zegt Dixie Dansercoer voor wie de expeditie liefst al morgen begint.

Julie Brown, echtgenote van Dixie, was in Sint-Petersburg achter gebleven in plaats van mee te gaan op het ijs. Ze is zwanger en moet op 6 mei bevallen. Toch maakt ze er zich helemaal niet

druk om dat Dixie dan ergens in de buurt van Ellesmere Eiland in Canada zit in plaats van bij haar op de kraamafdeling. Samen met familie, vrienden en een aantal onbekenden, heeft ze een boodschap geschreven in het schriftje dat Dixie mee neemt op het ijs. "Fysiek is belangrijk, maar de mentale paraatheid is belangrijker. Het zijn niet zo maar boodschappen, het zijn zaken om over na te denken. Daar zal ik de komende maanden wel tijd genoeg voor hebben", lacht Dixie.

Vraag die iedereen zich wellicht stelt is hoeveel zo'n expeditie nu eigenlijk kost. Veel, zeer veel. Een precieze prijs kunnen en willen Hubert en Dansercoer er niet opplakken. Maar het budget ligt iets onder de (495.787 euro) twintig miljoen frank, dat voor het grootste gedeelte door de Amerikaanse computerfirma Compaq op tafel wordt gelegd.

■ De expeditie is te volgen op www.antarctica.org, waar ook geregeld recentste foto's verschijnen

Het landschap is niet altijd vlak.

100 dagen op choco

BOLSHOY ZELENETZ - Om helemaal in de

ar we bang voor zijn, ook voor ijsren. Die zullen zeker ons pad kruisen. We kunnen alleen maar hopen dat op dat moment al gegeten hebben. Iedereen hopen we ze te kunnen verjagen met onze Magnumrevolver", zegt Alain Hubert op het eiland Bolschoy Zelenetz. Samen met Dixie Dansercoer

kan zijn tijdens zo'n expeditie over schuivend pakijis en langs grillige ijsbergen. In het begin gemiddeld tussen -40° en -60°. Maar gaande weg zal het warmer worden, wat het gevaar groter maakt dat ze door het ijs zakken en kopje onder gaan.

goed vooruizient", zegt Dixie Dansercoer voor wie de expeditie liefst al morgen begint. Julie Brown, echtgenote van Dixie, was in Sint-Petersburg achter gebleven in plaats van mee te gaan op het ijs. Ze is zwanger en moet op 6 mei bevallen. Toch maakt ze er zich helemaal niet

twinig miljoen Italia, dat voor de grootste gedeelte door de Amerikaanse computerfirma Compaq op tafel wordt gelegd.

■ De expeditie is te volgen op www.antarctica.org, waar ook geregeld recentste foto's verschijnen.

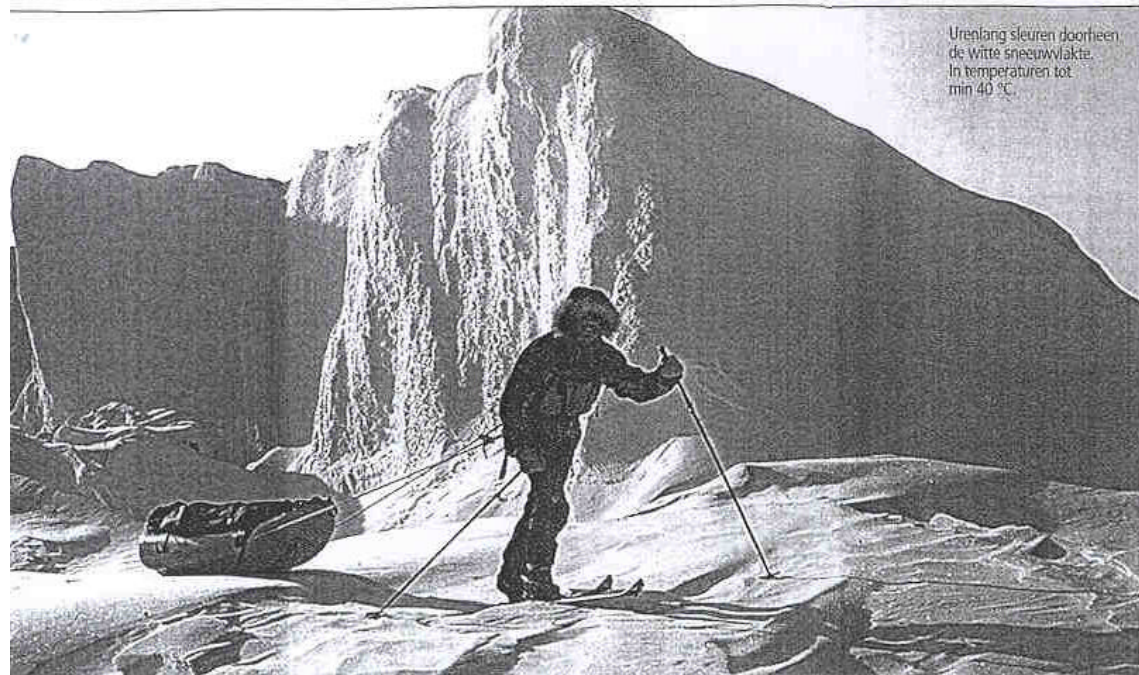
Het landschap is niet altijd vlak.

100 dagen op chocolade

BOLSHOY ZELENETZ - Om helemaal in de s te komen, krijgen we 's middags op het ijs hetz menu voorgeschoteld dat Hubert en Dansercoer durende ongeveer honderd dagen zullen eten. I slecht is het niet, maar lekker is wat anders.

"Omdat het lichaam enorm veel energie verbru moeten we dagelijks zo'n 5.800 calorieën opnemen. In normale omstandigheden is dat zo'n 2.500 calorieën. Het menu is misschien sober van smaak, h in ieder geval rijk aan voedingsstoffen. In feite eter honderd dagen lang bijna drie keer per dag hetzelfde", aldus Hubert.

Dat menu bestaat uit zes en na een maand zeverpen chocolade per dag (175 gram), thee en 'Belgisch pralines'. Over de smaak van die 'lekkernij' kan discussieerd worden. Over de doeltreffendheid r "Het is een mengeling van olie en vet, noten, zaa granen en tien procent vlees. Kip of kalkoen. 's C tendis verwennen we ons zelf met een extra snee kaas, 's avonds met aardappelpuree", aldus Dixie. Alles werd vooraf netjes in dagporties verpak door een Frans bedrijf diepgevroren. Pas kort v het vertrek wordt het in de sledes geladen", zegt I. sercoer.

Urenlang sleuren doorheen de witte sneeuwvlakte. In temperaturen tot min 40 °C.

"Geen angst voor natte voeten"

BOLSHOY ZELENETZ - Het gesim van goede kledij en materiaal zit am volgens Alain Hubert vooral in m rijke ervaring. "Iedere keer leer je j en probeer je fouten uit het verleden te verbeteren. Onze schoenen bijvoorbeeld. We hebben een lichte hoen laten ontwerpen waar we zeker 'en koude of natte voeten mee krijgen. En ook onze slaapzakken zijn niek", zegt Alain overtuigend.

ij heeft ze immers zelf ontworpen. Ze beschermen niet alleen tegen de extreme koude maar laten ook toe dat et lichaam transpireert zonder dat het weet gaat aanvroren, wat bij de mees: slaapzakken het geval is bij zo'n extreme koude. Wakker worden op de noordpool met ijsblokjes in je slaapzak, er zijn aangenaamere dingen dat an ik je verzekeren", lacht hij. Ook de tent is een eigen concept. Ze laat in een handomdraai recht en vordt in het ijs verankerd met de ski-atten.

De kledij is van Gore-Tex. De kap van de tas is van...

ven. "Het belangrijkste is dat er veel lagen over elkaar worden gedragen", aldus Dixie. De sledes zijn sterk genoeg bevonden om over ijsblokjes te worden getrokken en kunnen ook als bootje worden gebruikt om zones van open water te

bedwingen. De skilatten houden beide sledes bij elkaar en hun sneeuwschoppen doen dienst als roeispaan. Om sneller te gaan zullen de twee ook gebruik maken van een parafilm, een groot zeil dat ze wat sneller naar Noord-Canada moet brengen. Ze zou-

Er moet oereeld ook al eens een rivier overgestoken worden.

den er af en toe snelheden tot 80 kilometer per uur mee moeten halen. Maar dan moet er wel meer wind staan dan op het Ladoga-meer, waar het niet lukte om het zeil te demonstreren. Pas in de late namiddag stak de wind op, maar de helikopterpiloten namen geen risico's en wilden voor valavond terug naar Sint-Petersburg, waardoor het zeil niet kon worden getest en ze ons wellicht beletten één van de mooiste zons- ondergangen in ons leven te zien. Om het noorden niet te verliezen hebben ze uiteraard een GPS bij. En een MP3-muziekspeler om de sleur wat te breken. Een half uurtje muziek per dag. Zeker in het begin moeten ze spaarzaam zijn met energie. Later, als de zoon meer schijnt, kunnen ze gebruik maken van zonne-energie. Daarnaast nemen ze een draagbare computer en een IPAQ Pocket PC mee waarmee ze e-mailberichten en foto's kunnen sturen en ontvangen door middel van een satelliettelefoon. Wellicht krijgt Dixie Dansercoer begin mei via dat toestelletje zijn pasgeboren dochter of

Dixie

Dixie Dansercoer

Naam: Dirk 'Dixie' Dansercoer
Leeftijd: 40 jaar
Gezin: Gehuwd met Julie Brown. Vader van drie kinderen uit eerste huwelijk, tijdens expeditie moet Julie bevallen.
Palmares: Onder meer Belgisch kampioen windsurfen ('97), ski treks in Groenland, Spitsbergen, Arctic Oceaan en Alaska ('95-2001), Trans Groenland Expedition met Alain Hubert ('95), Antarcische expeditie met Hubert ('97), beklimming van de Mount Vinson met Rudy Van Snick en Julie Brown ('99).

Toekomstplannen: Wil in 2004 met zijn vrouw naar het Wilde Westen, op zoek naar "de zachte ziel van de Marlboro-cowboy". Dixie en Julie waren jarenlang steward bij Sabena. Willen lezingen en trainingen geven of onder meer motivatie en richtten daarvoor 'Circles' op.

Alain

Naam: Alain Hubert
Leeftijd: 48
Gezin: Gehuwd, vader van drie kinderen
Palmares: Vijf pogingen Everest (zonder zuurstof), expeditie naar de geografische Noordpool met Didier Goetghebeur ('94), door-kruising van Groenland ('95 en '97), dwars door het continent Antarctica met Dixie Dansercoer ('97), eerste beklimming van de Holtanna en andere pieken in Queen Maud Land (2000 poging Gasherbrum I en II in Pakistan (2001)).

Toekomstplannen: Gaat zich met hart en ziel op de Internationale Pool Stichting storten die ter gelegenheid van de opening van het Brussels Polar Center in 2004 officieel wordt ingehuldigd. Hubert gaat ook voordrachten geven over veranderingen op aarde en de rol van het onderzoek naar de Noord- en Zuidpool.

Alain Hubert